

Prethodno pitanje

Treba li članak 63. stavak 1. u vezi s člankom 65. UFEU-a tumačiti tako da se protivi propisu države članice koji za izračun poreza na darove propisuje da je neoporezivi iznos porezne osnovice u slučaju darovanja zemljišta koje se nalazi u tuzemstvu ako su darovatelj i obdarenik u vrijeme darovanja imali prebivalište u drugoj državi članici niži od neoporezivog iznosa koji bi se primijenio ako bi barem jedan od njih u tom trenutku imao prebivalište imao u prvonavedenoj državi članici i u slučaju kada drugi propis države članice propisuje da se na zahtjev obdarenika primjenjuje viši neoporezivi iznos, uzimajući u obzir sva besplatna stjecanja od darovatelja deset godina prije i deset godina nakon darovanja?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. listopada 2014. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Jørn Hansson gegen Jungpflanzen Grünewald GmbH**

(Predmet C-481/14)

(2015/C 034/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jørn Hansson

Tuženik: Jungpflanzen Grünewald GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li prilikom utvrđivanja „razumne naknade” koju osoba koja povrijedi oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice mora isplatiti nositelju tog prava sukladno članku 94. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 2100/94 ⁽¹⁾, jer je poduzela radnje navedene u članku 13. stavku 2. navedene uredbe a da na to nije bila ovlaštena, koja se utvrđuje na temelju uobičajene naknade koja se u istom području plaća za standardnu licencu na tržištu za radnje opisane u članku 13. stavku 2. Uredbe br. 2100/94, tu naknadu uvijek uvećati za „dodatak zbog povrede” u paušalnom iznosu? Proizlazi li to iz članka 13. stavka 1. druge rečenice Provedbene direktive ⁽²⁾?
2. Treba li prilikom utvrđivanja „razumne naknade” koju osoba koja povrijedi oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice mora isplatiti nositelju tog prava sukladno članku 94. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 2100/94 jer je poduzela radnje navedene u članku 13. stavku 2. navedene uredbe a da na to nije bila ovlaštena, koja se utvrđuje na temelju uobičajene naknade koja se u istom području plaća za standardnu licencu na tržištu za radnje opisane u članku 13. stavku 2. Uredbe br. 2100/94, u konkretnom slučaju dodatno uzeti u obzir sljedeća razmatranja odnosno okolnosti radi uvećavanja naknade:
 - a) okolnost da je u relevantnom razdoblju povrijeđena sorta koja je navedena u tužbi na tržištu zbog svojih posebnih svojstava uživala ekskluzivnost, ako se uobičajena naknada za standardnu licencu na tržištu izračunava na osnovi ugovora o licenci i obračuna zaključenih u vezi sa sortom navedenom u tužbi;

Ako uvažavanje ove okolnosti dolazi u obzir u konkretnom slučaju:

Je li uvećavanje naknade dopušteno samo onda kada su osobine na kojima se temelji ekskluzivni položaj sorte koja je navedena u tužbi navedene u opisu oplemenjivačkog prava na biljnu sortu?

- b) okolnost da je sorta koja je navedena u tužbi već vrlo uspješno prodavana na tržištu u trenutku uvođenja na tržište sorte kojom se povređuje oplemenjivačko pravo nositelja, čime je osoba koja je povrijedila to pravo uštedjela na troškovima uvođenja svoje sorte na tržište, ako se uobičajena naknada za standardnu licencu na tržištu izračunava na osnovi ugovora o licenci i obračuna zaključenih u vezi sa sortom navedenom u tužbi;
 - c) okolnost da je razmjor povrede sorte navedene u tužbi s obzirom na vrijeme trajanja povrede i broj prodanih primjeraka veći od prosječnog;
 - d) razmatranje prema kojem se osoba koja je povrijedila pravo nositelja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu – za razliku od imatelja licence – ne mora pribojavati da će platiti naknadu za licencu (i da neće moći tražiti njezin povrat) i u slučaju da sorta koja je navedena u tužbi, a protiv koje se vodi postupak za proglašenje ništavosti, kasnije bude proglašena ništavom;
 - e) okolnost da osoba koja je povrijedila pravo nositelja oplemenjivačkog prava na biljnu sortu – za razliku od onog što je uobičajeno za imatelje licence – nije bila obvezna sačinjavati tromjesečne obračune;
 - f) razmatranje prema kojem nositelj oplemenjivačkog prava na biljnu sortu snosi rizik od inflacije, nastao zbog dugačkog trajanja postupka pravne zaštite,
 - g) razmatranje prema kojem nositelj oplemenjivačkog prava na biljnu sortu zbog nužnosti pokretanja pravnog postupka – za razliku od ostvarivanja prihoda od dodjele licenci za sortu navedenu u tužbi – ne može prihode dobivene od sorte navedene u tužbi uvrstiti u svoje planove;
 - h) razmatranje prema kojem nositelj oplemenjivačkog prava na biljnu sortu u slučaju povrede sorte navedene u tužbi snosi i opći procesni rizik povezan s vođenjem sudskog postupka, ali i rizik da u konačnici neće moći ovršiti osobu koja je povrijedila njegovo pravo;
 - i) razmatranje prema kojem je nositelju oplemenjivačkog prava na biljnu sortu povredom njegovog prava samovoljnim ponašanjem osobe koja je to pravo povrijedila uskraćena sloboda odlučivanja hoće li toj osobi uopće dopustiti korištenje sorte navedene u tužbi?
3. Treba li prilikom utvrđivanja „razumne naknade” koju osoba koja povrijedi oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice mora isplatiti nositelju tog prava sukladno članku 94. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 2100/94 jer je poduzela radnje navedene u članku 13. stavku 2. navedene uredbe a da na to nije bila ovlaštena, uvažiti i pravo na kamate na godišnji iznos naknade prema redovnoj stopi zatezних kamata, ako se pretpostavi da bi razumne ugovorne stranke predvidjele takve kamate?
4. Treba li prilikom izračunavanja „svake daljnje štete koja proizlazi iz predmetnog djela” koju osoba koja je povrijedila oplemenjivačko pravo na biljnu sortu Zajednice mora nadoknaditi nositelju tog prava sukladno članku 94. stavku 2. drugoj rečenici Uredbe br. 2100/94 jer je poduzela radnje navedene u članku 13. stavku 2. navedene uredbe a da na to nije bila ovlaštena, kao temelj za izračun uzeti uobičajenu naknadu koja se u istom području plaća za standardnu licencu na tržištu za radnje opisane u članku 13. stavku 2. Uredbe br. 2100/94?
5. Ako se na pitanje 4. odgovori potvrdno:
- a) Treba li prilikom izračuna „daljnje štete” na osnovi standardne licence na tržištu sukladno članku 94. stavku 2. prvoj rečenici Uredbe br. 2100/44 u konkretnom slučaju uzeti u obzir razmatranja odnosno okolnosti navedene u pitanju 2. (a) do 2. (i) i/ili okolnost da je nositelj oplemenjivačkog prava na biljnu sortu zbog potrebe vođenja pravnog postupka prisiljen u uobičajenom opsegu osobno trošiti svoje vrijeme na istraživanje povrede i bavljenje predmetom, kao i provesti istragu o povredi oplemenjivačkog prava na biljnu sortu u opsegu uobičajenom pri povredi takvog prava tako da je opravdano izricanje dodatka na uobičajenu naknadu za licencu?

- b) Treba li prilikom izračuna „daljnje štete” na osnovi standardne licence na tržištu sukladno članku 94. stavku 2. prvoj rečenici Uredbe br. 2100/44 tu naknadu uvijek uvećati za „dodatak zbog povrede” u paušalnom iznosu? Proizlazi li to iz članka 13. stavka 1. druge rečenice Provedbene direktive?
- c) Treba li prilikom izračuna „daljnje štete” na osnovi standardne licence na tržištu sukladno članku 94. stavku 2. prvoj rečenici Uredbe br. 2100/44 uvažiti i pravo na kamate na godišnji iznos naknade prema redovnoj stopi zatezних kamata, ako se pretpostavi da bi razumne ugovorne stranke predvidjele takve kamate?
6. Treba li članak 94. stavak 2. prvu rečenicu Uredbe br. 2100/94 tumačiti na način da dobit osobe koja je povrijedila nositeljevo pravo predstavlja „daljnju štetu” u smislu tog propisa, čiju se naknadu može dodatno tražiti uz razumnju naknadu iz članka 94. stavka 1. navedene uredbe ili je dobit osobe koja je povrijedila pravo nositelja koja se duguje temeljem članka 94. stavka 2. prve rečenice u slučaju zabranjenog ponašanja samo alternativa plaćanju razumne naknade iz članka 94. stavka 1.?
7. Protivi li se zahtjev za naknadu štete iz članka 94. stavka 2. Uredbe br. 2100/94 nacionalnim propisima prema kojima nositelj oplemenjivačkog prava na biljnu sortu kojem je pravomoćno naloženo snošenje troškova postupka privremene pravne zaštite zbog povrede tog prava ne može tražiti naknadu tih troškova temeljem materijalnog prava, pa čak i u slučaju kada je uspio u kasnijem glavnom postupku vođenom povodom iste te povrede?
8. Protivi li se zahtjev za naknadu štete iz članka 94. stavka 2. Uredbe br. 2100/94 nacionalnim propisima prema kojima oštećenik ne može tražiti naknadu za svoje vrijeme utrošeno tijekom izvansudskog i sudskog ostvarivanja odštetnog zahtjeva, osim u uskim granicama postupka za utvrđivanje troškova, sve dok utrošak vremena ne prelazi uobičajene okvire?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice SL L 227, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 3.).

⁽²⁾ Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva, SL 157, str. 45. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 24.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. studenoga 2014. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Freistaat Bayern protiv Verlag Esterbauer GmbH**

(Predmet C-490/14)

(2015/C 034/05)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Freistaat Bayern

Tuženik: Verlag Esterbauer GmbH